

List do Rzymian

Rozdział 8

1. Zatem teraz już żadne potępienie dla tych w Jezusie Chrystusie, którzy nie chodzą według cielesnej natury, ale według Ducha. 2. Ponieważ Prawo Ducha Życia uwolniło cię w Jezusie Chrystusie od prawa grzechu i śmierci. 3. Gdyż z uwagi na bezsilność Prawa, w której było za słabe z powodu cielesnej natury, Bóg posłał swojego Syna w obrazie wewnętrznego ciała grzechu i za grzech i osądził grzech w ciele wewnętrznym, 4. aby sprawiedliwy wyrok Prawa mógł być wypełniony w nas; tych, co żyją nie według cielesnej natury, ale według Ducha. 5. Bo ci, co żyją według cielesnej natury myślą o tych sprawach, które są cielesnej natury; zaś ci, co żyją według Ducha o tych Ducha. 6. Ponieważ zamiar ciała wewnętrznego to śmierć, natomiast zamiar Ducha to życie i pokój. 7. Dlatego, że ów zamiar ciała wewnętrznego jest nieprzyjacielem względem Boga, nie poddaje się Prawu Boga, bowiem ani nie może. 8. Zaż ci, co są w ciele wewnętrznym, Bogu się podobać nie mogą. 9. Ale wy nie jesteście w ciele wewnętrznym ale w Duchu, skoro Duch Boga w was mieszka. A jeśli ktoś nie ma Ducha Chrystusa, ten nie jest Jego. 10. Zaż jeśli jest w was Chrystus, to ciało jest martwe z powodu grzechu, ale Duch to życie z powodu sprawiedliwości. 11. Więc jeśli mieszka w was Duch, który wzbudził Jezusa z martwych, to poprzez mieszkającego w was Jego Ducha przywróci też do życia wasze, poddane śmierci ciała. 12. Zatem, bracia, nie jesteśmy dłużnikami ciała wewnętrznego, aby żyć według cielesnej natury; 13. bo jeśli żyjecie według cielesnej natury macie umrzeć; zaś jeśli Duchem uśmiercacie postępowanie ciała żyć będziecie. 14. Bo ci są dziećmi Boga, którzy są prowadzeni Duchem Boga. 15. Jako że nie otrzymaliście ducha niewoli znowu ku bojaźni; ale otrzymaliście Ducha usynowienia, w którym wołamy: Abba, Ojczy. 16. Ten Duch poświadcza naszemu duchowi, że jesteśmy dziećmi Boga. 17. Zaż jeśli dziećmi, to także dziedzicami, skoro tego samego doznajemy; dziedzicami zaiste Boga, a współdziedzicami Chrystusa, byśmy wspólnie zostali w chwale. 18. Ponieważ jestem zdania, że doznania obecnej pory, nie są równoważne względem następującej chwały, która została objawiona względem nas. 19. Bo stworzenie czeka żarliwie na otwarte ukazanie się dzieci Boga. 20. Ponieważ stworzenie nie zostało świadomie podporządkowane marność, ale dla Tego, który podporządkował, 21. w nadziei, że to stworzenie zostanie uwolnione z niewoli deprawacji, dla chwały wolności dzieci Boga. 22. Wiemy, że całe stworzenie wspólnie wzdycha i razem cierpi bóle porodowe aż do teraz. 23. Ale nie tylko, lecz i my sami, choć mamy pierwocinę Ducha, także wzdychamy sami w sobie, wyczekując adopcji w wykupieniu naszego ciała. 24. Bo zostaliśmy uratowani dla nadziei. Ale nadzieja, która jest widziana nie jest nadzieją; gdyż kto się spodziewa tego, co widzi? 25. A skoro czegoś nie widzimy mamy nadzieję, wyczekując poprzez wytrwałość. 26. Ale też i Duch dopomaga naszej słabości, bowiem nie wiemy tego, o co się mamy pomodlić jak należy; a sam Duch wstawia się za nami niewypowiedzianymi wzdychaniami. 27. Zaż Ten, co bada serca wie, jaki jest ów zamiar Ducha, ponieważ według Boga wstawia się za

świętymi. **28.** Wiemy, że miłującym Boga wszystko pomaga ku szlachetnemu postępowaniu tych, co według zamysłu są zaproszonymi. **29.** Bo których wcześniej widział także z góry przeznaczył, jako podobnie ukształtowanych do wizerunku Jego Syna, aby On był pierworodnym wśród wielu braci. **30.** Zaś których przeznaczył tych i powołał. A których powołał tych i uznał za sprawiedliwych. A których uznał za sprawiedliwych tych też wyniósł. **31.** Co więc, do tego powiemy? Skoro Bóg dla naszego, kto naprzeciwko nas? **32.** On, który, zaiste, nie oszczędził swojego Syna, ale oddał go w ofierze za nas wszystkich jakby i razem z nim, życzliwie nie dał nam wszystkiego? **33.** Kto będzie oskarżał przeciwko wybranym Boga? Bóg jest Tym, który uznaje za sprawiedliwego; **34.** kto będzie skazującym? Chrystus, co umarł, więcej, został też wskrzeszony; ten, który jest na prawicy Boga także prosi za nami. **35.** Któż nas oddzieli od miłości Chrystusa? Utrapienie, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz? **36.** Jak jest napisane: Dla ciebie cały czas jesteśmy uśmierceni, zostaliśmy policzeni podobnie jak owce na rzeź. **37.** Lecz w tym wszystkim osiągamy pełne zwycięstwo, poprzez Tego, co nas miłuje. **38.** Bo jestem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani władze, ani potęgi, ani rzeczy teraźniejsze, ani mające nastąpić, **39.** ani wyniesienie, ani głębia, ani jakieś inne stworzenie nie będzie mogło nas odłączyć od miłości Boga w Jezusie Chrystusie, naszym Panu.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012